

Sygnatura akt II C 1051/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Ewa Steckiewicz-Ochocka

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Loska

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 roku w Łodzi

sprawy z powództwa A. P. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Izby Skarbowej w Ł.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od A. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa-Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7.200zł (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

S ygn. akt II C 1051/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 lipca 2013 roku A. P. (1) wystąpił przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Izby Skarbowej w Ł., domagając się zasądzenia odszkodowania w kwocie 8.582.427 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia stronie pozwanej wniosku o zawezwanie do próby ugodowej za szkodę, jaką poniósł w związku z decyzją podatkową, która została wydana po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego w zakresie źródeł pochodzenia majątku oraz dochodów powoda w 2002 roku.

Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/pozew k. 2-9/

W odpowiedzi na pozew Skarb Państwa – Dyrektor Izby Skarbowej w Ł. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że powód nie wykazał przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, przede wszystkim nie prowadził egzekucji z nieruchomości powoda i taka egzekucja nie byłaby prowadzona do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Strona pozwana wniosła także o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odpowieź na pozew k. 296-300/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W 2001 roku A. P. (1) nabył nieruchomość przy ulicy (...) w Ł., w 2002 roku 7/8 części nieruchomości przy ulicy (...) Ł., natomiast w latach 2003-2004 nieruchomość przy ulicy (...) w Ł..

/oświadczenie o stanie majątkowym k. 1094-1097, odpis zwykły z księgi wieczystej k. 145-155, 170-174, 176-184, zeznania świadka A. P. (2) protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 919v. – 00:44:05, informacyjne wyjaśnienia powoda protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 920 – 01:06:27 potwierdzone zeznaniami k. 1141v. /

W dniu 4 maja 2004 roku powód zakupił 1/12 części we współwłasności nieruchomości przy ulicy (...) w Ł.

/umowa sprzedaży – akt notarialny Rep. A nr (...) k. 985-988/

Na zakup w/w nieruchomości powód zaciągnął kredyty.

/ umowy o kredyt k. 476-479, 482-487, zeznania świadka A. P. (2) protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 919v. – 00:44:05, informacyjne wyjaśnienia powoda protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 920 – 01:06:27 potwierdzone zeznaniami k. 1141v. /

Nieruchomości były obciążone hipotekami.

/zeznania powoda k. 1141v. – 1142/

W dniu 21 kwietnia 2005 roku A. P. (1) - jako wieloletni dzierżawca - nabył od Agencji Nieruchomości Rolnych działki położone w B. za cenę 360.900 zł. Na zakup działek zaciągnął kredyt. Na części ziemi powód posadził plantację aronii, a na pozostałej części zboża.

/umowa sprzedaży – akt notarialny Rep. A nr (...) k. 186-189, umowy dzierżawy k. 620-622, 638-640, umowa poddzierżawy k. 752-754, zeznania świadka A. P. (2) protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 919v. – 00:44:05, informacyjne wyjaśnienia powoda protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 920 – 01:06:27 potwierdzone zeznaniami k. 1141v. /

A. P. (1) posiada we wsi M. gospodarstwo rolne o powierzchni 197,33 ha fizycznych, w tym 206,7690 ha przeliczeniowych i dochodowości rocznej 224.551,10 zł.

/zaświadczenie k. 1145/

W latach 2004 -2007 powód uzyskał następujące płatności bezpośrednie i rolnośrodowiskowe:

1. obsługa wniosków obszarowych:

- 2004 rok: 15.080,26 zł, wypłacone w dniu 13.05.2005r.

- 2005 rok: 16.364,25 zł, wypłacone w dniu 28.03.2006r.

- 2006 rok: 92.501,87 zł, wypłacone w dniu 09.02.2007r.

- 2007 rok: 96.436,44 zł, wypłacone w dniu 20.03.2007r.

2. obsługa wniosków (...):

- 2004 rok: 10.885,88 zł, wypłacone w dniu 13.05.2005r.

- 2005 rok: 10.984,34 zł, wypłacone w dniu 31.03.2006r.

- 2006 rok: 17.707,34 zł, wypłacone w dniu 14.02.2007r.

- 2007 rok: 17.554,98 zł, wypłacone w dniu 20.03.2008r.

/pismo z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa k. 1146/

Powód otrzymał dopłaty na zagospodarowanie gospodarstwa w łącznej kwocie około 200.000 zł, która była rozdzielona na ekologię oraz na dopłaty bezpośrednie.

/zeznania powoda k. 1141v. – 1142/

W latach 2002-2007 A. P. (1) osiągał przychody z tytułu najmu i dzierżawy nieruchomości, które nie były prowadzone w formie działalności gospodarczej.

/umowy najmu k. 587-615/

Pomieszczenia znajdujące się w kamienicy przy ulicy (...) w Ł. powód zamierzał wyremontować i zaadoptować na lokale mieszkalne dla studentów. W tym celu nawiązał współpracę z A. W., który wykonał wstępne kosztorysy na remont strychów. Ostatecznie nie doszło do modernizacji kamienicy.

/zeznania świadków: A. W. protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 919v . – 00:16:47 , A. P. (2) protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 919v. – 00:44:05 /

W niektórych lokalach o powierzchni 120 m² w kamienicy przy ulicy (...) w Ł. mieszkały starsze osoby. Powód dzielił te lokale na dwa pomieszczenia, przez co stawki czynszowe ulegały zmniejszeniu.

W latach 2005 - 2006 powód wynajmował studentom lokale w budynkach przy ulicy (...) oraz pojedyncze lokale przy ulicy (...), gdzie znajdowało się 80 lokali mieszkalnych. Powód pobierał od studentów opłaty za wynajem w wysokości 300 zł.

A. W. wykonywał prace w budynkach należących do powoda przy ulicy (...). Za remont jednej kondygnacji otrzymywał od A. P. (1) wynagrodzenie 50.000 zł – 60.000 zł.

/zeznania świadka A. W. protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 919v . – 00:16:47 , informacyjne wyjaśnienia powoda protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 920 – 01:06:27 potwierdzone zeznaniami k. 1141v./

Decyzją Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Ł. z dnia 28 marca 2006 roku nr VIII- (...) A. P. (1) ustalono podatek dochodowy w wysokości 220.616 zł od dochodów nie znajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów w wysokości 294.145 zł.

/kserokopia decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Ł. k. 253 – 269/

Powód złożył odwołanie od w/w decyzji.

/odwołanie k. 827-830/

Po jego rozpoznaniu Dyrektor Izby Skarbowej w Ł. decyzją z dnia 29 września 2006 roku o numerze PB (...) - (...) utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Ł..

/kserokopia decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. k. 269-275/

W dniu 17 listopada 2006 roku powód złożył wniosek o odroczenie terminu płatności wynikających z w/w decyzji.

/wniosek k. 895 -896, zeznania powoda k. 1141v. – 1142 /

Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. w dniu 19 lutego 2007 roku wydał decyzję odmawiającą powodowi odroczenia terminu płatności zaległości w podatku dochodowym od sprzedaży nieruchomości za 2002 rok w wysokości 220.616 zł oraz w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2002 rok w wysokości 3.179 zł, wynikających z decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Ł. z dnia 25 marca 2006 roku.

/zawiadomienie k. 892, decyzja k. 878-879/

Po rozpoznaniu skargi złożonej przez powoda na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z dnia 29 września 2006 roku w przedmiocie zryczałtowanego podatku od osób fizycznych za 2002 rok od dochodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodu Wojewódzki Sąd Administracyjny w Ł. wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2007 roku w sprawie o sygn. akt I SA/Łd/2080/06 uchylił w/w decyzję.

/ wyrok z uzasadnieniem k. 859-863/

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2009 roku Naczelny Sąd Administracyjny w sprawie o sygn. akt II FSK 1641/07 oddalił skargę kasacyjną Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. od powyższego wyroku.

/ wyrok z uzasadnieniem k. 864-869/

W 2006 – 2007 roku powód osiągał przychód z wynajmu lokali na poziomie około 100.000 zł – 120.000 zł miesięcznie, a roczne wpływy wynosiły 1.500.000 zł.

A. P. (1) spłacał kredyty w łącznej wysokości 80.000 zł miesięcznie.

Wierzytelności powoda wynosiły 3.000 zł – 4.000 zł. Wobec lokatorów prowadził egzekucje komornicze.

/informacyjne wyjaśnienia powoda protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 920 – 01:06:27 potwierdzone zeznaniami k. 1141v./

Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. w dniu 2 lutego 2007 roku dokonał zajęcia rachunków bankowych powoda w Banku (...) w W. na kwotę 256.438,48 zł, natomiast w dniu 10 stycznia 2007 roku w (...) Banku S.A. na kwotę 253.031,27 zł.

/zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego k. 237, 238/

W dniu 16 grudnia 2006 roku doszło do zawarcia przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości przy ulicy (...) w Ł., w oparciu o którą powód otrzymał od kupującego zadek w wysokości 300.000 zł.

/umowa przedwstępna – akt notarialny Rep. A nr (...) k. 191-196, zeznania powoda k. 1141v. – 1142 /

W dniu 20 lutego 2007 roku A. P. (1) sprzedał nieruchomość położoną przy ulicy (...) w Ł. za cenę 6.000.000 zł.

/umowa sprzedaży – akt notarialny Rep. A nr (...) k. 197-2007/

Zgodnie z operatem szacunkowym sporządzanym na zlecenie powoda w dniu 28 listopada 2005 roku wartość nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) wyniosła 12.232.427 zł.

/operat szacunkowy k. 212-236, zeznania powoda k. 1141v. – 1142 /

Decyzją z 24 października 2008 roku Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Ł. określił w podatku dochodowym od osób fizycznych wysokość straty z najmu za 2002 rok w kwocie 312.144 zł.

/kserokopia decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Ł. k. 276-285/

W następstwie uchylenia przez organ odwoławczy decyzji z dnia 28 marca 2006 roku nr VIII- (...) i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Dyrektor Izby Skarbowej w Ł. decyzją nr (...) wydaną w 31 sierpnia 2009 roku uchylił w całości decyzje organu pierwszej instancji i umorzył postępowanie w sprawie.

/kserokopia decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. k. 286-289/

W dniu 25 września 2009 roku powód otrzymał do Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. zwrot nienależnie uiszczonego podatku wraz z odsetkami, tj. kwotę 320.226,77 zł, z tym kwotę 241.101,77 zł stanowił podatek i kwotę 79.125 zł z tytułu odsetek.

/p olocenie przelewu k. 320/

Obecnie A. P. (1) jest właścicielem nieruchomości w Ł. przy ulicy: (...), (...) i K. (...). Prowadzi firmę zajmującą się wynajmem tych nieruchomości.

Powód mieszka wraz z żoną i jej matką w jednej części tzw. bliźniaka domu rodzinnego.

/zeznania świadka A. P. (2) protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 919v. – 00:44:05, informacyjne wyjaśnienia powoda protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 920 – 01:06:27 potwierdzone zeznaniami k. 1141v./

A. P. (1) w latach 2002 - 2007 osiągał przychody z tytułu najmu i dzierżawy. Prowadzona działalność przez powoda nie była działalnością gospodarczą, nie podlegała więc regulacją ustawy o prawo o działalności gospodarczej, a w późniejszym okresie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przy tak przyjętych zasadach świadczenia usług najmu i dzierżawy powód nie był zobowiązany przepisami prawa do prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, czy księgi rachunkowej. Jako podatnik podatku VAT powód zobowiązany był do prowadzenia rejestrów sprzedaży i zakupu. W 2006 roku i 2007 roku prowadził podatkową księzkę przychodów i rozchodów. Na podstawie podatkowej księgi przychodów i rozchodów nie można określić niezapłaconych zobowiązań cywilnych i budżetowych. Do wyliczenia niezapłaconych zobowiązań na koniec miesiąca lutego 2007 roku konieczne są wszystkie wyciągi bankowe za okres od styczeń 2002 do luty 2007 roku, które nie są kompletne i dokumenty kasowe w przypadku płatności gotówkowych za wskazany okres. Dlatego też do wyszacowania wolnej kwoty gotówki posiadanej przez powoda w lutym 2007 roku przyjęto, że wszystkie zobowiązania powód regulował na bieżąco. Przyjęte zasady prowadzenia najmu i dzierżawy powodowały, że do celów rozliczenia się z budżetem przychodem u powoda była otrzymana gotówka. Przy tak przyjętych założeniach wolną gotówką wypracowaną przez A. P. (1) w poszczególnych latach 2002-2007 był dochód wykazany w deklaracjach podatkowych PIT 36 pomniejszony o podatek dochodowy i zwiększony o odpisy amortyzacyjne nieruchomości.

Źródłem przychodów z tytułu prowadzonej działalności z tytułu najmu była:

- nieruchomość przy ul. (...) w Ł.. W 2001 roku zakupiono udział w wysokości 78/100. Zakup sfinansowany było kredytem zaciągniętym przez powoda w (...) Banku SA I Oddział Ł.. Kredyt podlegał spłacie od 13 grudnia 2001 roku do 13 grudnia 2026 roku. W 2002 roku powód zakupił od Gminy Miejskiej Ł. udział wynoszący 22/100 za kwotę 195.030 zł płatną: w 2002 roku - kwota 97.515,00 zł, w 2003 roku - kwota 24.378,75 zł, w 2004 roku - kwota 24.378,75, w 2005 roku - kwota 24.378,75 zł z środków własnych. Od zawartego aktu notarialnego pobrana została łącznie kwota 4.765,24 zł.

- nieruchomość przy ulicy (...) w Ł.. Współwłasność 21/24 nieruchomości nabyta została za kwotę 98.000 zł z środków własnych powoda w 2001 roku. Przy akcie notarialnym pobrane zostały opłaty w kwocie 5.629,84 zł.

W dniu 9 grudnia 2004 roku powód zakupił udział stanowiący 1/24 części wspólnej za kwotę 25.800 zł. Przy akcie notarialnym pobrane zostały opłaty w kwocie 1802,32 zł. - suma 27.602,32 zł.

W dniu 4 maja 2004 roku powód zakupił udział stanowiący 2/24 części wspólnej za kwotę 20.000 zł. Przy akcie notarialnym pobrano kwotę 1.807,12 zł - suma 21.807,12 zł.

Przyrzeczenie zawarcia umowy sprzedaży (...) części wspólnej z dnia 4 kwietnia 2002 roku. Koszty sporządzenia aktu 865,04 zł;

- nieruchomość przy ul (...) nabyta została za kwotę 70.000 zł w dniu 23 grudnia 2002 roku z środków własnych powoda. Od zawartego aktu notarialnego pobrana została łącznie kwota 4.112,40 zł.

Z tytułu prowadzonej działalności dochód powoda ustalony na podstawie zeznań podatkowych i protokołu kontroli skarbowej za lata 2002-2006 oraz za okres styczeń luty 2007 roku wyniósł:

Prowadzona działalność w znaczącym zakresie finansowana była kredytami. Kredyty wykorzystywane były na zakup nieruchomości i prace remontowo - modernizacyjne. Z tytułu zaciągniętych kredytów powód ponosił obciążenia związane z ich spłatą.

W dniu 13 grudnia 2001 roku powód podpisał umowę kredytową nr (...) k z (...) Bankiem SA (...)Oddział w Ł.. Kredyt przeznaczony na zakup 78/100 nieruchomości przy ulicy (...) w Ł.. Kwota udzielonego kredytu wyniosła 2.896.800 zł i była denominowana w frankach szwajcarskich.

Kredyt udzielony został na warunkach:

- okres kredytowania od 13 grudnia 2001 roku do 13 grudnia 2026 roku,
- okres karencji w spłacie 12 miesięcy,
- w okresie karencji naliczane są odsetki od wykorzystanej kwoty kredytu za okresy miesięczne,
- spłata rat kapitałowych nastąpi 288 ratach miesięcznych płatnych do 13 każdego miesiąca,
- od 13 stycznia 2002 roku odsetki w okresie karencji płatne są za okresy miesięczne do 13 każdego miesiąca,
- przeliczenie rat kapitałowych i odsetek w CHF na PLN odbywa się według kursu sprzedaży z dnia spłaty,
- hipoteka kaucyjna w kwocie 5.300.000 zł.

Według załączonego harmonogramu spłaty rat kapitałowych winny nastąpić od dnia 13 stycznia 2003 roku. Według harmonogramu kwota spłaconych rat wyniosła :

W dniu 2 października 2002 roku powód podpisał umowę nr (...) z (...) Bankiem SA I Oddział w Ł. umowę kredytowa z przeznaczeniem na remont (modernizację) kamienicy przy ul. (...). Prace remontowe miały rozpocząć się 20 września 2002 roku a zakończyć się do dnia 30 września 2003 roku. Warunkiem udzielenia kredytu w kwocie 1.989.285,70 zł denominowanego w USD był udział własny powoda w kwocie 1.100.000,00 zł. Według § 1 umowy wkład powoda pochodził z kapitałów własnym i był nim udział w remontowanej kamienicy. Kredyt podlegał spłacie na warunkach:

- spłata w 293 ratach kapitałowo-odsetkowych zgodnie z harmonogramem,
- spłata z rachunku ekstra elita (...) - (...),
- wysokość rat określona jest w USD i przeliczana na PLN wg kursu sprzedaży waluty z dnia spłaty raty,
- pierwsza rata płatna od 13 maja 2003 roku a ostatni do dnia 13 września 2027 roku,
- odsetki naliczane od kwoty wykorzystanego kredytu i płatne po upływie miesiąca od przekazania I transzy,
- kredyt udzielany w IV transzach.

Według kart 492 i 493 i § 3 i 4 umowy kredytowej kwota wykorzystanego kredytu przez powoda wyniosła 1.539.785,70 zł (386.346,82 USD) , a spłata:

- 13 maja 2003 roku 743,26 USD,
- 13 czerwca 2003 roku 745.26 USD.

W dniu 30 lipca 2003 roku powód uzyskał w (...) Bank SA kredyt w kwocie 5.757.500 zł denominowany w frankach szwajcarskich. Zgodnie z warunkami umowy kredyt był przeznaczony na:

- spłatę kredytu zaciągniętego w (...) Bank SA nr (...) kwota 3.263.001,79 zł,
- spłatę kredytu zaciągniętego na cele mieszkaniowe w (...) Bank SA nr (...) 1.525.451,78 zł,
- refinansowanie zobowiązania zaciągniętego wobec Urzędu Miasta w kwocie 100.000 zł,
- sfinansowanie remontu kamienic położonych w ł. przy ul (...) w kwocie 792.054,62 zł - zakończenie remontów do dnia 31 grudnia 2005 roku,
- refinansowanie kosztów prawnego zabezpieczenia kredytu 76.992,21 zł.

Okres kredytowania wyniósł 360 miesięcy od 30 lipca 2003 roku do 22 lipca 2033 roku. Spłaty miały być dokonywane w równych ratach kapitałowo odsetkowych. Zgodnie z § 12 umowy raty kapitałowo – odsetkowe wyliczone w CHF przeliczane są na PLN według kursu sprzedaży obowiązującego w (...) Banku na dzień spłaty. Termin spłaty wyznaczony na 22 dzień miesiąca.

Według aktu notarialnego sprzedaży nieruchomości przy ul. (...), kwota niespłaconego kredytu na moment sprzedaży nieruchomości wyniosła 1.932.922 - CHF, a kwota spłaconego przez powoda kredytu 2.039.102,21 CHF- 1.932.922 - CHF = 106.180,21 CHF.

2003 rok – spłaty szacunkowe:

Data	Kurs sprzedaży	Chf	Pln
22.10.03	3,0134	3212.94	9681,87
24.11.03	3,0614	3212.94	9836,09

22.12.03	3,0416	3212.94	9772,48
	Suma	9638,82	29290,45

2004 rok – splaty rzeczywiste rozliczone na podstawie rat:

Miesiąc	Nr Raty	Kurs Sprzedaży	Chf	PLN
Styczeń	4	3,0415	3212,94	9772,16
Luty	5	3,1332	3222,21	10095,83
Marzec	6	3,086	1,5	4,63
Kwiecień	7	3,1044	3241,94	10064,28
Maj	8	3,0744	3439,11	10573,20
Czerwiec	Wyliczona	3,0775	3261,23	10036,44
Lipiec	10	2,9365	3457,83	10153,92
Sierpień	11	2,919	3280,63	9576,16
		Suma	23117,39	70276,60

2006 rok – splaty rzeczywiste wyliczone na podstawie wyciągów bankowych i not księgowych:

Miesiąc	Kwota Odsetek wg noty	Wpłata do Banku raty kap- ods	Rata kapitałowa PLN	Kurs Sprzedaży	Rata kap Rata kapitałowa CHF
Maj	14077,50	14077,5	0	2,587	0,00
czerwiec	14926,28	• 23670,3	9513,25	2,6545	0,00

Sierpień	14157,05	24865,16	8408,59	2,5177	3778,55
wrzesień	16456,57	24183,32	8407,15	2,5564	3289,23
październik	15776,17	23686,29	8004,75	2,4863	3381,39
Listopad	15681,54			2,4352	3287,10
Razem			34333,74		13736,27

Rozliczenie w równych ratach- spłaty szacunkowe.

2004 rok

2006 rok

miesiąc	Kurs Sprzedaży	Chf	pln
styczeń	2,5318	2713.08	6868,98
Luty	2,4748	2713.08	6714,33 6846,19 6805,22
marzec	2,5234	2713.08	6954,98
kwiecień	2,5083	2713.08	6592,78
lipiec	2,5635	2713.08	
grudzień	2,43	2713.08	

Razem		16278,48	40782,48
-------	--	----------	----------

W dniu 4 października 2004 powód uzyskał kredyt hipoteczny nr umowy (...) w (...) Bank indeksowany CHF na remont nieruchomości w kwocie 1.985.500 zł z przeznaczeniem na:

- remont nieruchomości 1.900.000 zł
- zapłatę prowizji od udzielonego kredytu w kwocie 85.500 zł.

Splata kredytu w 240 równych ratach kapitałowo odsetkowych.

Data	Kurs	kwota CHF	kwota PLN
2005 r. 29.04.05	2,869	673,09	1931,10
28.05.04	2,772	678,53	1880,89
30.06.05	2,707	684,63	1853,29
29.07.05	2,691	690,47	1858,05
31.08.05	2,698	696,36	1878,78
30.09.05	2,584	702,30	1814,74
31.10.05	2,663	708,30	1886,20
30.11.05	2,593	714,34	1852,28
31.12.05	2,553	720,44	1839,28
Razem		6268,46	16794,62

31.01.06	2,535	726,58	1841,88
28.02.06	2,503	732,78	1834,15

31.03.06	2,590	739,04	1914,11
28.04.06	2,529	745,34	1884,96
31.05.06	2,590	751,70	1946,90
30.06.06	2,679	758,12	2031,00
31.07.06	2,566	764,59	1961,94
31.08.06	2,580	771,16	1989,59
29.09.06	2,587	777,69	2011,88
31.10.06	2,513	784,33	1971,02
30.11.06	2,490	791,02	1969,64
31.12.06	2,461	797,77	1963,31
Razem		9140,12	23320,40
31.01.2007	2,499	804,58	2010,65

W dniu 20 lutego 2007 roku powód dokonał sprzedaży nieruchomości przy ul. (...). - akt notarialny rep (...). Według informacji zawartych w akcie notarialnym:

a) kwota kredytu zaciągniętego w (...) Bank, a niespłaconego na dzień 20 lutego 2007 roku wyniosła 1.932.922,- chf * 2,4503 zł/chf= 4.736.238,77 zł,

b) kwota sprzedaży 6.000.000 zł, która zostanie zapłacona:

- 300.000 zł na konto (...) bank,

- 1.500.000 zł przed podpisaniem umowy przelewem na konto (...) bank,

- druga rata sprzedaży w kwocie wskazanej przez (...) bank zadłużenia sprzedającego ponad kwotę 2.000.000 zł zostanie przekazana bezpośrednio przez (...) Bank środków przyznanych kupującemu na spłatę zadłużenia z tytułu zaciągniętego kredytu przez sprzedającego,

- trzecia rata stanowiąca resztę ceny sprzedaży zostanie zapłacona bezpośrednio przez (...) Bank sprzedającemu na rachunek (...) bank (z uwzględnieniem kursów kupna i sprzedaży).

W wyniku kontroli przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w Ł. określone zostało zobowiązanie powoda w zakresie zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych za 2002 rok w kwocie 220.616.00 zł - decyzja (...) z dnia 28 marca 2006 roku. W celu egzekucji wyliczonego zobowiązania podatkowego wysłane zostały przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. zawiadomienia o zajęciu prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność banku:

- Bank (...) SA O w Ł. w dniu 2 lutego 2007 roku kwota zajęcia 256.438,48 zł ,

(...) Bank Sa (...) w dniu 10 stycznia 2007 roku kwota zajęcia 253.031,27 zł.

Splata zadłużenia nastąpiła :

- w dniu 18.01.2007 r. kwota 726,88 zł z rachunku (...)

- w dniu 25.01.2007 r. kwota 607,35 zł z rachunku (...)

- w dniu 31.01.2007 r. kwota 590,85 zł z rachunku (...)

- w dniu 07.02.2007 r. kwota 573,53 zł z rachunku (...)

- w dniu 12.02.2007 r. kwota 2.428,25 zł z rachunku (...)

- w dniu 15.02.2007 kwota 223.699,57 zł z rachunku (...)

- w dniu 16.02.2007 r. kwota 28.246,10 zł wpłata w kasie

- w dniu 16.02.2007 r. kwota 2.057,20 zł wpłata w kasie.

W oparciu o przeprowadzone wyliczenia sporządzone zostało zestawienie przepływów pieniężnych, dające odpowiedź na pytanie o płynność finansową powoda przed i po zapłacie podatku dochodowego według decyzji Urzędu Skarbowego. Sporządzone zestawienie uwzględnia wszelkie koszty, jakie powód poniósł z eksploatacją i remontami nieruchomości oraz uwzględnia zapłatę wszelkich zobowiązań przyjętych do wyliczenia podatku dochodowego oraz spłat kredytów i zakupu nieruchomości. Nie uwzględnia natomiast wydatków na cele osobiste powoda, czy na inną działalność gospodarczą prowadzoną ewentualnie przez powoda.

Wpływ gotówki	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Razem	1551639,64	5854402,99	98758,76	97359,16	133045,50	-725,97
Dochód	39710,00	96902,99	7944,08	5432,98	40482,90	-14221,39
Amortyzacja	0,00	0,00	90814,68	91926,18	92562,60	13495,42
(...) Bank (...)	1511929,64	5757500,00	1985500,00			
•						
(...) Bank (...)/ (...)/m						
(...) Bank um. Nr (...)						

Wpływ gotówki						
Razem	1289649,98	5088785,68	174452,64	127242,58	122815,37	260940,38
remonty zwiększające wartość budynku	1112392,30					
Zakup udziału od UM 22/100 ul. (...)	102280,24	24378,75	24378,75	24378,75	24378,75	
spłata kred. (...)/m spłata kredytuŁ/ (...)/m		5606,29 32728,35				
Spłata kredytów K.B kredytem (...) Spłata kredytu (...) Bank Spłata kredytu (...) Bank podatek i odsetki Zakup udziałów w nieruchomości. Żwirki 8 Zakup udziałów w nieruchomości. (...)	865,04 74112,40	4788453,57 29290,45 208328,27	100664,45 49409,44	86069,21 16794,62	75116,22 23320,40	2010,65 258929,73

Umowa Ugody z (...) SA z 21.07.2003 r.						
Nadwyżka/ niedobór	261989,66	765617,31 1027606,97	-75693,88 951 913,09	-29883,42 922029,67	10230,13 932259,80	-261666,35 2.656.093,46
Gotówki Narastająco						

A. P. (1) po zapłaceniu podatku dochodowego, bez uwzględnienia wydatków na cele osobiste, dysponował kwotą 2.656.093,46 zł, zachowując płynność finansową i był w stanie spłacać kredyty zaciągnięte w (...) Banku. Opinia pisemna zawierała błąd rachunkowy, który powstał przy wyliczaniu na stronie 12 opinii. W kolumnie, gdzie oznaczony jest rok 2004 do sumy przychodu nie został doliczony kredyt z (...) Banku w kwocie 1.985,500 zł., co globalnie decyduje o wzroście nadwyżki pieniężnej na 2007 r. do kwoty 2.656.093,46 zł. Oznacza to, że zamiast kwoty 670.593,45 zł. w tej pozycji powinna się znaleźć skorygowana kwota. W pozycji z 2007 roku w podsumowaniu czyli w ostatnim wierszu powinna widnieć kwota 2.656.093,46 zł.

/pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości R. P. (1) k. 944- 954 wraz z ustną opinią uzupełniającą k. 1066v./

Przy przyjęciu wersji kwoty kredytu udzielonego przez (...) Bank według harmonogramu 1.423.000,19 zł kwota wolna wynosi 2.093.593,64 zł.

/pisemna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu rachunkowości R. P. (1) k. 1104-1106/

Wszelkie zapłacone prowizje zaliczane są w koszty, jeżeli nie powodują wzrostu nakładów inwestycyjnych. Zgodnie z przyjętymi zasadami wyliczenia dochodu, przy działalności prowadzonej w formie książki przychodów i rozchodów, do kosztów uzyskania przychodu, zalicza się wszystkie wydatki związane z jego osiągnięciem. W tym przypadku prowizja powinna być uwzględniona w kosztach. Prowizje bankowe nie są uwzględniane w kosztach jeśli związane z zakupami środków trwałych, w pozostałych jest uwzględniane w kosztach. Zapłaconą prowizję bankową w związku z udzieleniem kredytu przez (...) Bank powód rozliczył. Powyższe wynika z dokumentu zbiorczego w postaci deklaracji podatkowej. Sposób prowadzenia tego typu działalności polegającej na najmie, nie zobowiązywał do prowadzenia ksiąg handlowych. W aktach sprawy brak jest dokumentacji księgowej. Są załączone dokumenty bankowe, umowy, częściowo wyciągi, nie ma kompletu dokumentów. Wyliczenie dochodu nastąpiło na podstawie dokumentów sporządzonych przez wnioskodawcę i dokumentację bankową, która miała kluczowe znaczenie. Nie było podstaw do twierdzenia, że powód w sposób nieprawidłowy prowadził dokumentację na podstawie, której rozliczał się z urzędem skarbowym. Tworząc dokumentację do rozliczenia z urzędem skarbowym, podstawowym obowiązkiem wnioskodawcy jest ujęcie wszystkich przychodów i rozchodów zgodnie z zasadą kasową czyli wpływów i wypływów gotówki. Przy takiej formie rozliczania przychodem jest wpływ fizyczny gotówki i rozchodem jest fizyczny wypływ gotówki. Dochód jest to fizyczna ilość gotówki, którą w danym okresie powód uzyskał i została ona przedstawiona w urzędzie skarbowym do rozliczenia podatkowego czyli to co powód rzeczywiście miał. Na podstawie dokumentów z akt oraz wizyty w siedzibie powoda nie można było zweryfikować czy powód podał prawidłowe dane w rozliczeniu z urzędem skarbowym. Nie miał też takiego obowiązku. Do ustaleń opinii przyjęto, iż podane przez powoda informacje wynikające z dokumentów własnych, podatkowych i bankowych są prawdziwe i rzetelne. Dlatego przyjęto, że zapłacona prowizja od kredytu (...) Bank została rozliczona w deklaracji podatkowej złożonej przez powoda i zmniejszyła osiągnięty przez niego dochód. Pozostałe ponoszone przez powoda wydatki były także uwzględnione. Ostateczny wynik prowadzący do odpowiedzi na pytanie o płynność finansową powoda uwzględniały wydatki, które nie były ujmowane (rozliczone)

przy wyliczaniu podatku dochodowego. Te koszty zostały wskazane i wyszczególnione na stronie 12 w tabeli w poszczególnych pozycjach. Zakup działki jako środek trwały nie jest takim kosztem. Są nim spłaty kredytów to też nie jest kosztem, ale takim kosztem są odsetki od kredytu. Te wydatki, które nie były uwzględniane przy ustalaniu podatku dochodowego są uwzględniane przy wyliczeniu wolnej kwoty przy posiadaniu przez powoda gotówki. Przy wypływie gotówki uwzględniono koszty raty kredytu. Harmonogram spłat kredytów był jedynym dokumentem jaki przedstawił powód, nie przedstawił dokumentów potwierdzających wysokość dokonywanych spłat. Dlatego przyjęto, że spłaty odbywały się systematycznie w umówionych terminach, przy czym uśredniono spłaty kredytu opierając się na informacji początkowej. W sytuacji kiedy kredyt był zaciągnięty na spłatę wcześniej istniejącego kredytu, można było ustalić jaka kwota została spłacona. Wyciągi rachunków bankowych na których były obrazowane wpłaty, wskazywały okresy kiedy kredyty były zawieszane. Brak był kompletnej dokumentacji, gdyby taka była to te wyliczenia byłyby bardziej szczegółowe. Jeżeli powód nie spłacał terminowo to zostały naliczone odsetki w wyższej wysokości, ale to nie miało wpływu na końcowy stan gotówki. Brak spłaty kapitału powoduje, że są mniejsze wpływy i zwiększone koszty odsetkowe. Opinia jest sporządzona przy założeniu że przez cały okres następowała spłata kredytu. Jeżeli biegły nie miał dokumentów potwierdzających wysokość kursu stosowanego przez bank przy kredycie denominowanym, przyjmowano średni kurs NBP z danego okresu.

Gdy chodzi o dochód powoda za 2002 rok to prawidłowe kwoty przyjęto do wyliczeń. Dochód przed podatkiem wyniósł 50.170,57 zł wobec czego należny podatek wynosi 10.461 zł. co oznacza, że dochód po podatku wyniósł 39.709,57 zł. Otrzymane z sądu zlecenie obejmowało odpowiedź na postawione pytania, nie zaś wykonanie czynności przez biegłego rewidenta co do poprawności prowadzonych zapisów księgowych. Wyjaśniono dlaczego dla ustalenia przyjęto dokumentację podatkową. Do obliczeń przyjęto dane wynikające z rozliczeń rocznych powoda, przyjęto że dokumentacja jest wiarygodna. Biegły nie miał zlecenia od sądu, aby badać prawidłowość danych zawartych w deklaracjach podatkowych. Dokonując wyliczeń uwzględniał nakłady inwestycyjne. Zasada jest, że jeśli nie są zaliczane do remontów to zwiększają wartość majątku trwałego. Nakład inwestycyjny zwiększający wartość majątku trwałego, został uwzględniony poprzez wypływ gotówki spowodowany spłatą kapitału czyli zaciągniętego kredytu. Gdy chodzi o kredyt (...) Bank, który został zaciągnięty na wykonanie remontu to z tego kredytu zostały wykonane prace remontowe i zostały one uwzględnione w wyniku finansowym. Wydatki związane z remontami zostały uwzględnione poprzez wynik finansowy firmy. Wydatki bowiem zmniejszały przychód osiągnięty przez powoda. Kredyt, który został wykazany po stronie przychodów powodował przychód gotówki, który następnie był zmniejszany poprzez spłaty kredytu. Celem kredytu było sfinansowanie wydatków i nastąpił następny moment spłaty kredytu. Trzy transze kredytu (...) Banku, które zostały wypłacone zostały uwzględnione jako przychód 1. 985.500 zł. w 2004 r. Na stronie 12 po stronie kosztów zostały uwzględnione spłaty kredytów (...) Banku i w 2005 roku wyniosło 16. 794,62 zł, a w 2006 r. - 23.320 zł., pierwszych miesiącach 2007r. - 2010,65 zł. Przychód gotówki za 2004 rok to 2.084.258,76 zł. Zasada dochodu jest kasowa. Z jednej strony są przychody z tytułu czynszów a z drugiej są koszty. W 2004 roku gdyby cały kredyt został wykorzystany na remont to gdyby a była prowadzona inna forma rozliczeń (poprzez księgi handlowe) sposób księgowania byłby odmienny, ale prowadzący w ostatecznym rozrachunku do tożsamyh wyliczeń. Wydatki na remonty sfinansowane kredytu za rok 2004 zostałyby zaliczone na pokrycie przychodu przyływu gotówki z tytułu uzyskanego kredytu czyli mielibyśmy do czynienia z rozliczeniem na tzw. zero. Natomiast spowodowałoby to, że wzrósłby przychód z działalności, bo byłyby niższe koszty. Przy ustalaniu istnienia płynności finansowej, nie ustala się wszystkich wyników, tylko zmiany w gotówce. Koszty remontu sfinansowany kredytem w prowadzonym przez powoda sposobie rozliczania się z urzędem skarbowym, jest uwzględniany przy ustalaniu dochodu bowiem gdyby w tej pozycji nie został uwzględniony koszt remontu, dochód z tytułu najmu byłby wyższy o wartość tej kwoty. Wyliczenia ze stosowanej wartości ogólnej za rok 2004 zostały poczynione na podstawie dokumentów. To czy powód środki, które posiadał czy gromadził w banku czy też poza instytucjami finansowymi nie jest do ustalenia. Dlatego też nie można twierdzić, że powód miał tyle środków ile odnotowano na rachunkach bankowych. Powyższe twierdzenie byłoby objęte fałszywym założeniem, bo powód nie miał obowiązku gromadzenia środków na rachunku bankowym.

Kwota 85.000 zł to jest prowidzą i założono, że w wypadku prawidłowo prowadzonej ewidencji była wpisana po stronie wydatków, stanowiąc koszt uzyskania przychodów. Kwota 85.000 zł. jeśli jest prawidłowe wyliczenie wydatków jest w rozliczeniu w dochodzie czyli w składanych przez powoda rozliczeniach rocznych. W podatkowej księdze przychodów

i rozchodów uwzględnia się wszystkie wydatki, które muszą być zapłacone. Do dochodu brane są wydatki zapłacone. Treścią opinii jest ustalenie stanu gotówki, którą dysponował powód a nie ustalenie przychodu. Przyjęto założenie, że powód regulował wszystko na bieżąco. Twierdzenie to wynika ze sposobu rozliczania dochodu i sposobu prowadzenia ewidencji, gdzie przychód to gotówka wpływająca, rozchód to gotówka wydatkowana. To wynika z przyjętych zasad z wyliczeń podatkowych. Przychód to jest czysta gotówka i rozchód czysta gotówka. Gdyby powód prowadził działalność w oparciu o zasady zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej na podstawie podatkowej księgi przychodów i rozchodów to przychodem jest tam naliczony dochód zarówno gotówka jak i nierozliczone faktury. W takiej sytuacji prawidłowo obliczona kwota uwzględniałaby korektę salda niezapłaconych rachunków po stronie przychodów i rozchodów. Ponieważ powód przyjął metodę kasową ewidencji biegły nie prowadził takiego obliczenia, bo kwoty które nie faktycznie nie były wydatkowane nie były uwzględniane w ewidencji. Powód musiałby wykazać, że w poszczególnych latach miał określone faktury a ujął je w innych okresach, ale musiałoby to wynikać w sposób zweryfikowany z jakiej ewidencji. Skoro była prowadzona książka rozchodów i przychodów to takiej ewidencji nie ma. Ta ewidencja nie zobowiązuje powoda do prowadzenia kont rozrachunkowych.

Splaty zostały wyliczone na podstawie harmonogramu. Nie ma znaczenia czy powód otrzymał całą kwotę kredytu w 2004 roku czy późniejszych w transzach, bo z całą pewnością otrzymał do daty rozliczenia końcowego czyli 2007 roku całą kwotę. Odsetki uwzględniane są w kosztach. Kapitał jest uwzględniany poprzez spłaty. Zajęcie rachunku przez pozwanego nastąpiło w styczniu, lutym 2007 r. Na luty 2007 roku jest ustalona kwota którą dysponował powód i która opisuje jego płynność finansową. Kwoty kosztów za rok 2007 ustalono na podstawie książki przychodów i rozchodów. Zobowiązania opisane są w stracie. Wpływów w tym czasie nie ma żadnych. Kwota 258.000 zł tj. kwota na którą dokonano zajęcia, jest uwzględniona w wyliczeniach. Ostatecznie za pierwsze dwa miesiące roku 2007 wyliczono stratę 14.221,39 zł. Kwota zajęcia została uwzględniona już przy obliczeniach opinii pierwotnej w której po stronie przychodu nie uwzględniono przychodu z kredytu (...) Banku. Przeprowadzone obliczenia uwzględniały zarówno w wersji pierwotnej jak zmodyfikowanej na rozprawie, spłatę zobowiązania podatkowego nałożonego decyzją urzędu skarbowego.

To ile powód wydaje na cele osobiste jest poza zakresem opinii. Nie ma żadnych prawnych ograniczeń co do tego, ile osoba fizyczna może wydać na cele osobiste. Wydatki osobiste mają wpływ na stan gotówki powoda. Opinia nie dotyczyła, w związku z postawioną tezą, kwestii związanych z ewentualnymi dochodami związanymi z plantacją aronii, ograniczyła się do wydatków firmy. Gdy chodzi o kwestie plantacji aronii trzeba by ustalić wszelkie elementy wpływające na dochodowość tego rodzaju działalności czyli zarówno koszty ponoszonej działalności, uzyskiwane dotacje, kredytowanie itp. Gdyby powód prowadził pełną rachunkowość w postaci księgi rachunkowej istniałaby możliwość zweryfikowania prawdziwości składanych przez niego oświadczeń podatkowych i wyliczenia dochodu na koniec każdego roku oraz przepływów pieniężnych w trakcie roku. Ponieważ ta forma rozliczeń nie była przez niego prowadzona, nie ma żadnej możliwości zweryfikowania prawdziwości podawanych kwot, ale biegły przyjął, że powód prawidłowo się rozliczał ze swoich zobowiązań podatkowych. Biegły przyjął do obliczeń z związku z zadeklarowaną przez powoda formą, rozliczeń metodę kasową. Ze względu na formę opodatkowania powód był zobowiązany rozliczać się metodą kasową, czyli przychód był wykazywany w momencie wpływu gotówki, a rozchód w momencie wydatkowania. Jedyny obowiązek jaki powód miał wynikał z tego, że był płatnikiem Vat i był obowiązek wykazywania przychodów i zakupów podlegających Vatowi. Gdy chodzi o rozliczanie się w celu ustalenia wysokości dochodu powód mógł stosować dowolne metody byle by prowadziły do prawidłowego wyliczenia uzyskanego dochodu i podatku. Przy rzędzie kwoty, która pozostała po zaliczeniu kwoty zajętej przez urząd skarbowy, kwota ta nie miała żadnego istotnego wpływu na płynność finansową powoda. /ustna opinia biegłego z zakresu rachunkowości R. P. (1) k. 1066v.-1069/ .

Powód mógł dysponować kredytem zgodnie z warunkami. Kredyt (...) Banku był przyznany z ograniczeniami. Uruchomienie kredytu polegało na tym, że należało przedstawić fakturę. W 2004 roku koszty powoda wynosiły 556.000 zł. Jeżeli przedstawił fakturę na tę kwotę, to wtedy wyliczając wpływ gotówki wolnej, jaką miał z przychodów najmu, miałby wolne 556.000 zł, ponieważ nie musiałby ich przeznaczyć na finansowanie innych kosztów. Wolna gotówka to różnica między przychodami i różnica między kosztami. Powód był zobowiązany do spłaty kredytu

według harmonogramu. Na dzień 30 kwietnia 2004 rok jego zadłużenie w tym banku z tytułu zaciągniętego kredytu wyniosło 1.423.000 zł. Oznacza to, że w jakiś sposób uruchomił tę kwotę. Jeśli kredyt jest przeznaczony na spłatę innego kredytu, to znajduje się po stronie wydatków. Zmniejsza się wtedy wpływy gotówki, bo spłata innego kredytu jest wpływem. Nie jest to uwzględnione w książce przychodów i rozchodów, dlatego jest uwzględniana po stronie wydatków.

/ustna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu rachunkowości R. P. (1) protokół rozprawy z 16.06.2015 r. k. 1110v.
– 00:09:57, 00:12:38/

Zasadą jest, że jeżeli nakłady inwestycyjne nie są zaliczane do remontów, to zwiększają one wartość majątku trwałego. Przy dokonywaniu wyliczeń nakład inwestycyjny zwiększający wartość majątku trwałego został uwzględniony poprzez wpływ gotówki spowodowany spłatą kapitału, czyli zaciągniętego kredytu. Gdy chodzi o kredyt (...) Bank, który został zaciągnięty na wykonanie remontu, to z pieniędzy uzyskanych z tego kredytu zostały wykonane prace remontowe i zostały one uwzględnione w wyniku finansowym. Wydatki związane z remontami zostały uwzględnione poprzez wynik finansowy firmy powoda, bowiem zmniejszyły osiągnięty przez niego przychód. Kredyt, który został wykazany po stronie przychodów, powodował przychód gotówki, który następnie był zmniejszany poprzez spłaty kredytu. Celem kredytu było sfinansowanie wydatków, po czym nastąpił następny moment spłaty kredytu. Trzy transze kredytu (...) Banku, które zostały wypłacone powodowi, zostały uwzględnione jako przychód. Gdyby w 2004 roku cały kredyt został wykorzystany na remont i jeżeli byłaby prowadzona inna forma rozliczeń (poprzez księgi handlowe) to sposób księgowania byłby odmienny, ale prowadzący w ostatecznym rozrachunku do tożsamyh wyliczeń. Wydatki na remonty sfinansowane kredytem za rok 2004 zostałyby zaliczone na pokrycie przychodu przyływu gotówki z tytułu uzyskanego kredytu, czyli zero. Natomiast spowodowałoby to, że wzrósłby przychód z działalności, ponieważ koszty byłyby niższe. Przy ustalaniu istnienia płynności finansowej nie ustala się wszystkich wyników, a jedynie zmiany w gotówce. Koszty remontu sfinansowany kredytem w prowadzonym przez powoda sposobie rozliczania się z urzędem skarbowym jest uwzględniany przy ustalaniu dochodu, bowiem gdyby w tej pozycji nie został uwzględniony koszt remontu, dochód z tytułu najmu byłby wyższy o wartość tej kwoty. To, czy powód posiadał środki gromadził w banku, czy też poza instytucjami finansowymi, nie jest do ustalenia. Dlatego też nie można twierdzić, że A. P. (1) miał tyle środków, ile odnotowano na rachunkach bankowych.

/ustna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu rachunkowości R. P. (1) k. 1066-1069/

Na podstawie analizy rocznych kwot odpisów amortyzacyjnych wyliczonych na podstawie kwot przyjętych przez powoda można przyjąć, że wydatki związane z remontami i modernizacjami zaliczał do kosztów działalności.

/pisemna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu rachunkowości R. P. (1) k. 1104-1106 /

Ustalając wpływy gotówki i wypływy, uwzględnione zostały także wydatki niekosztowe, min. opłaty notarialne, opłaty związane z opłatami z tytułu współwłasności w nieruchomościach.

/ustna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu rachunkowości R. P. (1) protokół rozprawy z 16.06.2015 r. k. 1110v.
– 00:06:30/

W podatkowej księdze przychodów i rozchodów uwzględnia się wszystkie wydatki, które muszą być zapłacone. Do dochodu zalicza się wydatki zapłacone. Przy sporządzaniu opinii przyjęto założenie, że powód regulował wszystko na bieżąco. Twierdzenie to wynika ze sposobu rozliczania dochodu i prowadzenia ewidencji, gdzie przychód to gotówka wpływająca, rozchód to gotówka wydatkowana. Powyższe wynika z przyjętych zasad z wyliczeń podatkowych. Przychód to jest czysta gotówka i rozchód czysta gotówka. Gdyby powód prowadził działalność w oparciu o zasady zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej na podstawie podatkowej księgi przychodów i rozchodów to w takim przypadku przychodem byłby naliczony dochód - zarówno gotówka, jak i nierozliczone faktury. W takiej sytuacji prawidłowo obliczona kwota uwzględniałaby korektę salda niezapłaconych rachunków po stronie przychodów i rozchodów. Ponieważ powód przyjął metodę kasową, kwoty, które faktycznie nie były wydatkowane, nie były uwzględniane w ewidencji. Powód musiałby wykazać, że w poszczególnych latach miał określone faktury, a ujął je w

innych okresach, ale musiałyby to wynikać w sposób zweryfikowany z jakiejś ewidencji. Skoro była prowadzona książka rozchodów i przychodów to taka ewidencja nie istnieje. Ta ewidencja nie zobowiązuje powoda do prowadzenia kont rozrachunkowych.

Sposób prowadzenia działalności przez powoda nie zobowiązywał go do prowadzenia ksiąg handlowych. Jedynym jego obowiązkiem w związku z tym, że był płatnikiem VAT, było wykazywanie przychodów i zakupów podlegających opodatkowaniu podatkiem VAT. Ze względu na formę opodatkowania powód był zobowiązany rozliczyć się metodą kasową, czyli przychód był wykazywany w momencie wpływu gotówki, a rozchód w momencie wydatkowania. Przy rozliczaniu się w celu ustalenia wysokości dochodu powód mógł stosować dowolne metody, byle prowadziłyby do prawidłowego wyliczenia uzyskanego dochodu i podatku. Przy rzędzie kwoty, która pozostała po zaliczeniu kwoty zajętej przez urząd skarbowy, kwota ta nie miała żadnego istotnego wpływu na płynność finansową powoda.

Gdy chodzi o kwestie plantacji aronii to należałoby ustalić wszelkie elementy wpływające na dochodowość tego rodzaju działalności, czyli zarówno koszty ponoszonej działalności, uzyskiwane dotacje, kredytowanie itp. Gdyby powód prowadził pełną rachunkowość w postaci księgi rachunkowej, istniałaby możliwość zweryfikowania prawdziwości składnych przez niego oświadczeń podatkowych i wyliczenia dochodu na koniec każdego roku oraz przepływów pieniężnych w trakcie roku. Ponieważ ta forma rozliczeń nie była przez niego prowadzona, nie ma żadnej możliwości zweryfikowania prawdziwości podawanych kwot.

/ustna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu rachunkowości R. P. (1) k. 1066-1069/

W dniu 21 sierpnia 2012 roku A. P. (1) skierował do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi wniosek o zawiadanie Skarbu Państwa – Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. do próby ugodowej w sprawie o zapłatę odszkodowania w kwocie 8.582.427 zł.

/wniosek k. 2-7 załączonych akt o sygn. I Co 223/12/

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na powołanych dowodach z dokumentów, zeznaniach powoda, świadków oraz opinii biegłego z zakresu rachunkowości R. P. (1).

Wydaną przez biegłego z zakresu rachunkowości opinię Sąd uznał za rzetelną i wyjaśniającą wszystkie konieczne do rozstrzygnięcia kwestie. Została ona wykonana zgodnie z тезami dowodowymi w oparciu o analizę akt sprawy, zaś wszelkie zgłaszane przez powoda wątpliwości zostały wyjaśnione w pisemnej i ustnych opiniach uzupełniających złożonych na rozprawie. Biegły w sposób prawidłowy i przekonujący odpowiedział na sformułowane przez Sąd pytania, m.in. czy powód był w stanie spłacić zobowiązanie wobec urzędu skarbowego z bieżących dochodów przy uwzględnieniu stałych kosztów prowadzenia działalności, konieczności spłaty kredytów. Powód przed przystąpieniem biegłego do sporządzenia opinii był zobowiązany przedstawić komplet dokumentów pod rygorem pominięcia ich w dalszym postępowaniu dotyczących prowadzonych przez siebie działań związanych z uzyskiwaniem dochodów i wydatkami. Dostarczona przez powoda dokumentacja była niekompletna. Dlatego biegły przed sporządzeniem przedmiotowej opinii, zwracał się do powoda o dostarczenie dodatkowych dokumentów. A. P. (1) przedstawiał dokumenty, ale nie były one pełne, m.in. nie przedstawiał informacji na temat wysokości spłat kredytów w poszczególnych banków. Z tych względów biegły dla potrzeb opinii przyjął założenie wyjściowe na korzyść powoda polegające na uznaniu, że powód spłacał raty kredytu w terminie. Do obliczeń przyjęto dane wynikające z rozliczeń rocznych powoda, uznając, że dokumentacja jest wiarygodna. Kredyty, które zostały wykazywane po stronie przychodów, powodowały przychód gotówki, który następnie zmniejszany był poprzez spłatę kredytów.

W swych opiniach uzupełniających biegły podał, że do obliczeń przyjął zadeklarowaną przez powoda metodę kasową, czy przychód był wykazywany w momencie wpływu gotówki, a rozchód w momencie wydatkowania. Natomiast wyliczenie dochodu nastąpiło na podstawie dokumentów sporządzonych przez powoda, jego rozliczeń z urzędem skarbowym i dokumentacji bankowej.

W związku z określoną tezą dowodową przez powoda, ograniczającą się do uzyskiwanych z najmu i dzierżawy przychodów i wydatków, przedmiotowa opinia nie odnosiła się do kwestii dotyczących ewentualnych dochodów A. P. (1) uzyskiwanych z prowadzonej działalności rolniczej, w tym z plantacji aronii i zasiewu zbóż. W takim przypadku należałoby ustalić wszelkie elementy wpływające na dochodowość tego rodzaju działalności, m.in. koszty ponoszonej działalności, uzyskiwane dotacje, kredytowanie. Jednak powód w tym zakresie nie wykazał inicjatywy dowodowej, być może z tego powodu, że ewentualne rozliczenia wykazywałyby zysk osiągany na poziomie wyższym, niż przyjęty normatywnie w oparciu o wielkość gospodarstwa rolnego, który wynosił ponad 200.000 złotych rocznie.

Sąd postanowieniem z dnia 17 marca 2015 roku uchylił pkt 1 postanowienia z dnia 24 lutego 2014 roku w przedmiocie dopuszczenia na wniosek powoda dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny nieruchomości na okoliczność wartości rynkowej nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) na dzień sporządzenia umowy przedwstępnej kupna – sprzedaży nieruchomości i wysokości dochodu, jaki powód mógłby szukać w okresie od lutego 2007 roku do marca 2011 roku z tytułu wynajmu lokali mieszkalnych na potrzeby akademika prowadzonego w w/w nieruchomości.

Sąd uznał, iż na tle ustalonego stanu faktycznego, tj. możliwości spłaty przez powoda zobowiązania wobec Urzędu Skarbowego, przeprowadzenie powyższego dowodu jest bezcelowe z punktu widzenia oceny przesłanek ewentualnej odpowiedzialności pozwanego oraz zmierzające do zbędnego przedłużania procesu oraz zwiększania jego kosztów.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o dopuszczenie dowodu z dokumentu prywatnego w postaci opinii specjalisty z dziedziny rachunkowości, uznając go za spóźniony, bowiem poza złożeniem na rozprawie dokumentu biegłego rewidenta z (...) Biura (...) wniosek o potraktowanie tego dokumentu jako dowodu nie został zgłoszony. Nadto dokument ten nie mógł być podstawą dokonywanych ustaleń faktycznych, wobec tego że dla ustalenia okoliczności faktycznych wymagających wiedzy specjalnej przewidziany jest dowód z opinii biegłego. Nie ma żadnej podstawy prawnej żądanie odnoszenia się do dokumentu prywatnego przez biegłego wydającego w sprawie opinię czy też powołanie kolejnego biegłego w związku z przedstawieniem przez stronę dokumentu prywatnego. Istotą dowodu z opinii biegłego jest odpowiedź na określone tezą dowodową pytania. Nie było też żadnej przeszkody, aby na rozprawie na której został złożony dokument prywatny, powód reprezentowany przez dwóch profesjonalnych pełnomocników, zadał biegłemu pytania zmierzające do wyjaśnienia wątpliwości co do opinii w oparciu o posiadany dokument prywatny.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego uznając, że powód nie przedstawił żadnych merytorycznych argumentów poważających ustalenia poczynione w drodze opinii biegłego R. P.. Podkreślenia wymaga, iż samo niezadowolenie strony z wydanej opinii nie jest podstawą do zlecenia kolejnej, szczególnie w sytuacji kiedy strona o nią wnioskująca nie formułuje merytorycznych zarzutów do opinii wydanej. Takich zarzutów mimo obszerności składanych pism dostrzec nie można, zaś kwestie podnoszone w pismach były szeroko wyjaśniane przez biegłego w opinii pisemnej i wyjaśnieniach złożonych na dwóch terminach rozpraw. Jednocześnie należy wskazać, iż powód był zobowiązany przed skierowaniem akt do biegłego, złożyć komplet dokumentów. Jednak okazało się że dopiero biegły po otrzymaniu zlecenia i zapoznaniu się ze sprawą, zwrócił się do powoda o uzupełnienie dokumentacji potrzebnej do wykonania opinii i wskazał i jakie dokumenty powinny być załączone. Biegły wystąpił pisemnie do powoda o udostępnienie dokumentów. Pismo, które skierowano do sądu w dniu 28 maja 2014 roku było konsekwencją zażądania od powoda uzupełniających dokumentów np. harmonogramów spłat, aneksów do umowy. Biegły żądał od powoda uzupełniania dokumentów do wydania opinii, wszystkich wymienionych w tym piśmie. Biegły dokonał przeglądu dokumentów, które powód miał w segregatorach, ale to nie był też komplet dokumentów. Powód zgłosił roszczenia o zapłatę w stosunku do pozwanego już na etapie postępowania o zawezwanie do próby ugodowej. Czas potrzebny na zgromadzenie niezbędnych do dochodzenia roszczeń dokumentów był zatem znaczny i nie znajduje usprawiedliwienia postępowanie, polegające na poszukiwaniu dokumentów dopiero na żądanie biegłego, czy występowanie z takim żądaniem przez powoda wobec sądu.

W związku z nałożeniem na powoda obowiązku przedłożenia wszelkich dokumentów, oczywistym było że wniosek o zwracanie się przez sąd banków o dokumenty dotyczące powoda nie został uwzględniony. Zasada równego traktowania stron w procesie, nie pozwala na zbieranie przez sąd za stroną dowodów. Jednocześnie nie było żadnych przeszkód, aby

powód przed złożeniem pozwu czy w toku niniejszego procesu w związku z nałożonym obowiązkiem przedstawienia dokumentów, zwrócił się do banków o ich wydanie. Powód jako kredytobiorca był uprawniony do ich otrzymania. Niezasadnymi są zarzuty nie uwzględnienia w opinii wydatków na utrzymanie własne powoda, w sytuacji kiedy jedynie w drodze zeznań powoda i zgłoszonych przez niego świadków ewentualnie przedstawionych dokumentów, można było dokonać wymienionych ustaleń. Zaniechanie złożenia w tym zakresie wniosków dowodowych we właściwym czasie przez powoda, skutkowało nie uwzględnieniem tych kwot. Stwierdzić należy, iż przy dochowaniu należytej staranności postępowania, powód w okresie od ustalenia podatku do jego zapłacenia, winien był do minimum ograniczyć wydatki własne, co oznacza że kwoty te w kontekście kwot które były przedmiotem oceny były prawdopodobnie niskie. Jednocześnie jak wynika z opinii biegłego wydatki własne nie na wpływają na ocenę płynności finansowej powoda.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda, iż w związku z zablokowaniem kont bankowych (co nastąpiło w dniach 10 stycznia 2007r. i 2 lutego 2007r.) zdecydował się sprzedać nieruchomość przy ulicy (...) w Ł.. Jak wynika z daty zawarcia umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości, podjęcie decyzji o sprzedaży nastąpiło jeszcze w grudniu 2006r. a zatem nie było związane z dokonanymi zajęciami. /protokół rozprawy z 21.11.2013 - k. 920 – 01:06:27 potwierdzone zeznaniami k. 1141v./

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Ł. decyzją z dnia 28 marca 2006 roku ustalił A. P. (1) podatek dochodowy w wysokości 220.616 zł od dochodów nie znajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów w wysokości 294.145 zł. Na skutek odwołania złożonego przez powoda Dyrektor Izby Skarbowej w Ł. w dniu 29 września 2006 roku utrzymał w mocy decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Ł.. Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny w Ł. wyrokiem wydanym w dniu 17 kwietnia 2007 roku w sprawie o sygn. akt I SA/Łd/2080/06 na skutek skargi złożonej przez powoda uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z dnia 29 września 2006 roku w przedmiocie zryczałtowanego podatku od osób fizycznych za 2002 rok od dochodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodu.

W następstwie uchylenia przez organ odwoławczy decyzji z 28 marca 2006 roku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Dyrektor Izby Skarbowej w Ł. decyzją wydaną w dniu 31 sierpnia 2009 roku uchylił w całości decyzje organu pierwszej instancji i umorzył postępowanie w sprawie.

Mając na uwadze wskazane powyżej decyzje i wyroki, przyjąć należy, iż zastosowanie w przedmiotowej sprawie ma przepis art. 287 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2012, poz. 270 ze zm.), który stanowi, że w sytuacji gdy sąd w orzeczeniu uchylił zaskarżoną decyzję, a organ rozpatrując sprawę ponownie umorzy postępowanie, stronie, która poniosła szkodę, służy odszkodowanie od organu, który wydał decyzję.

W sytuacji określonej w art. 287 p.p.s.a. strona może dochodzić odszkodowania w postępowaniu przed sądem powszechnym, jednakże przepis ten nie stanowi samodzielnej podstawy odszkodowawczej, ta bowiem wynika z odpowiednich przepisów kodeksu cywilnego - art. 417 i art. 417¹ k.c. Przepis ten wskazuje natomiast adresata roszczenia oraz doprecyzowuje podstawy odpowiedzialności. Nie ulega jednocześnie wątpliwości, że orzeczenie sądu administracyjnego, o którym mowa w art. 287 pkt 1 p.p.s.a., w sytuacji gdy następnie doszło do umorzenia postępowania administracyjnego, ma charakter prejudykatu i spełnia funkcję właściwego postępowania w rozumieniu art. 417¹ § 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem. Jednocześnie, co wynika z istoty prejudykalności, sąd powszechny związany jest orzeczeniem administracyjnym wydanym w warunkach art. 287 p.p.s.a. i nie może w tym zakresie czynić żadnych własnych ustaleń (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 czerwca 2013 roku o sygn. akt I ACa 44/13).

Przesłankami odpowiedzialności deliktowej Skarbu Państwa, przewidzianej tak w art. 417, jak i art. 417¹ k.c. są: bezprawność działania lub zaniechania sprawcy, szkoda oraz normalny związek przyczynowy między bezprawnym zachowaniem sprawcy a szkodą.

Koniecznym warunkiem ustalenia odpowiedzialności Skarbu Państwa opartej na powołanych przepisach jest wykazanie związku przyczynowego między doznaniem szkody a wydaniem bezprawnej decyzji administracyjnej, z treści art. 361 § 2 k.c. jednoznacznie bowiem wynika, że podmiot zobowiązany do jej naprawienia ponosi odpowiedzialność tylko w granicach relacji przyczynowej określonej w § 1 powołanego przepisu, nie odpowiada natomiast za takie skutki majątkowe zdarzenia stanowiącego delikt Skarbu Państwa, których nie można uznać za normalne następstwa wydania bezprawnej decyzji administracyjnej.

Obowiązkiem powoda było zatem wykazanie przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej, tj. szkody, adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wydaniem ostatecznej decyzji administracyjnej niezgodnie z prawem a szkodą, jak również udowodnienie wysokości szkody.

W ocenie Sądu powództwo odszkodowawcze oparte na art. 417¹ § 2 k.c. nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na brak przesłanek wskazanych w tym przepisie.

Pamiętać należy, że sąd jest związany przytoczonymi w pozwie podstawami faktycznymi powództwa. Zgodnie z art. 321§1kpc sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie.

Powód oparł podstawę faktyczną powództwa na twierdzeniu, że wobec ustalenia przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Ł., zryczałowanego podatku (na skutek kontroli źródeł i pochodzenia majątku powoda za rok 2002) w wysokości 220.616 złotych, a następnie nie uwzględnienia wniosku o odroczenie płatności w/w należności, który został złożony w dniu 17 listopada 2006 roku i wydania decyzji odmawiającej w dniu 26 sierpnia 2006r. oraz zajęcia rachunków bankowych powoda w Banku (...) w (...) Banku S.A. w W., zmuszony został do sprzedaży nieruchomości przy ulicy (...) w Ł. za cenę niższą niż faktyczna jej wartość, nadto że utracił korzyści tytułu uzyskania dochodów z najmu pomieszczeń na nieruchomości. /pозew k.3-5/

Dokonane ustalenia faktyczne, prowadzą do konstatacji, że brak jest adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wskazanymi przez powoda zdarzeniem szkodzącym jakim była konieczność sprzedaży nieruchomości a czynnościami organu podatkowego polegającymi na nieuwzględnieniu wniosku o odroczenie płatności oraz zajęciu kont bankowych powoda w związku z wymierzeniem przez pozwaną Skarb Państwa należności podatkowej.

Przypomnieć należy, iż dopiero w dniach 10 stycznia 2007r. i 2 lutego 2007r. nastąpiło zajęcie kont bankowych, zaś decyzja o odmowie odroczenia płatności należności podatkowej jeszcze później, bo w dniu 17 lutego 2007 roku, mimo twierdzeń zawartych w pozwie iż nastąpiło to w dniu 26 sierpnia 2006r. Decyzję o sprzedaży nieruchomości przy ulicy (...) w Ł. jak wynika z daty zawarcia umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości, powód podjął przed 16 grudnia 2006r., bo w tym dniu już została zawarta umowa przedwstępna. Doświadczenie życiowe pozwala na stwierdzenie, zanim zostanie zawarta umowa sprzedaży nieruchomości o wartości kilku milionów złotych, upływa jakiś czas.

O chwili podjęcia decyzji o zamiarze sprzedaży musi być bowiem uruchomiony proces poszukiwania nabywcy, negocjacje dotyczące terminu, ceny czy warunków sprzedaży. Powyższe oznacza, że powód jeszcze przed datą 16 grudnia 2006r. powziął zamiar sprzedaży nieruchomości. Dlatego oczywistym jest, że zawarta w dniu 16 grudnia 2006r. umowa sprzedaży nieruchomości nie pozostaje w związku z dokonanymi zajęciami rachunków bankowych w 2007 roku odmową wstrzymania wykonania decyzji podatkowej.

Dokonując oceny powództwa pod kątem istnienia możliwości zapłaty przez powoda naliczonego podatku bez konieczności sprzedaży nieruchomości, stwierdzić należy, iż powód od daty ustalającej wysokość naliczonego podatku tj. od 28 marca 2006r. miał obowiązek zapłaty tej kwoty. Powód zeznając w sprawie w charakterze strony wskazał, iż osiągał w tym czasie dochody z najmu i dzierżawy nieruchomości na poziomie 100.000zł-120.000zł miesięcznie

i 1.500.000zł rocznie.(zatem średnio 125.000zł miesięcznie) Przy przyjęciu kwoty wymagalnych rat kredytu kształtujących się na poziomie 80.000zł miesięcznie, poczynając od miesiąca kwietnia 2006r. do grudnia 2006r. jeżeli powód zabezpieczyłby na poczet podatku kwotę po 25.000zł miesięcznie, do końca roku pozyskałby kwotę przekraczającą wartość ustalonego podatku. Zatem gdyby powód rozsądnie gospodarował uzyskanymi dochodami wyłącznie z tytułu najmu i dzierżawy, nie zachodziłaby konieczność sprzedaży nieruchomości. Pamiętać należy, że powód nie był przedsiębiorcą, zatem dochód z uzyskiwanych czynszów najmu był w istocie dochodem czystym. Powód nie ponosił kosztów prowadzenia działalności gospodarczej jako takiej. Jeżeli w tym okresie prowadził remonty kamienic będących jego własnością, to winien rozważyć w pierwszym rzędzie skierowanie posiadanych środków na zapłatę naliczonego podatku.

Jednocześnie pamiętać należy, że A. P. (1) posiada we wsi M. gospodarstwo rolne o powierzchni 197,33 ha fizycznych, w tym 206,7690 ha przeliczeniowych i dochodowości rocznej 224.551,10 zł. Powyższa dochodowość jest ustalona na podstawie ogólnych zasad i taką kwotę powód prawidłowo prowadzący działalność rolniczą winien uzyskiwać. Powyższe oznacza, iż powód ponad kwotę dochodów z najmu i dzierżawy uzyskiwał dochody z gospodarstwa rolnego co najmniej w wymienionej kwocie. Dodatkowo powód uzyskiwał płatności bezpośrednie i rolnośrodowiskowe w wysokościach za 2006 rok: 92.501,87 zł, za 2007 rok: 96.436,44 zł i z tytułu obsługi wniosków (...) w wysokości za 2006 rok: 17.707,34 zł i za rok 2007 rok: 17.554,98 zł. Powyższe kwoty dodatkowo zwiększały dochody powoda, co oznacza iż kwoty którymi dysponował pozwalały na zabezpieczenie kwot należnego podatku bez zbycia nieruchomości.

Powyższa ocena koresponduje z ustaleniami dotyczącymi płynności finansowej powoda dokonanymi na postawie dowodu z opinii biegłego, który w ocenie sądu wyświetlił istotne okoliczności związane z istnieniem płynności finansowej po stronie powoda.

Z dokonanych ustaleń wynika, że A. P. (1) po zapłaceniu podatku dochodowego, bez uwzględnienia wydatków na cele osobiste, dysponował kwotą 2.656.093,46 zł, zachowując płynność finansową i był w stanie spłacać kredyty zaciągnięte w (...) Banku. Opinia pisemna zawierała błąd rachunkowy, który powstał przy wyliczaniu na stronie 12 opinii. W kolumnie, gdzie oznaczony jest rok 2004 do sumy przychodu nie został doliczony kredyt z (...) Banku w kwocie 1.985,500 zł., co globalnie decyduje o wzroście nadwyżki pieniężnej na 2007 r. do kwoty 2.656.093,46 zł. Oznacza to, że zamiast kwoty 670.593,45 zł. w tej pozycji powinna się znaleźć skorygowana kwota. W pozycji z 2007 roku w podsumowaniu czyli w ostatnim wierszu powinna widnieć kwota 2.656.093,46 zł.

Przy przyjęciu wersji kwoty kredytu udzielonego przez (...) Bank według harmonogramu 1.423.000,19 zł kwota wolna wynosiła 2.093.593,64 zł. Z dokonanych ustaleń wynika, że wszelkie zapłacone prowizje zaliczane są w koszty, jeżeli nie powodują wzrostu nakładów inwestycyjnych. Zgodnie z przyjętymi zasadami wyliczenia dochodu, przy działalności prowadzonej w formie książki przychodów i rozchodów, do kosztów uzyskania przychodu, zalicza się wszystkie wydatki związane z jego osiągnięciem. W tym przypadku prowizja powinna być uwzględniona w kosztach. Prowizje bankowe nie są uwzględniane w kosztach jeśli związane z zakupami środków trwałych, w pozostałych jest uwzględniane w kosztach. Zapłaconą prowizję bankową w związku z udzieleniem kredytu przez (...) Bank powód rozliczył. Powyższe wynika z dokumentu zbiorczego w postaci deklaracji podatkowej. Sposób prowadzenia tego typu działalności polegającej na najmie, nie zobowiązywał do prowadzenia ksiąg handlowych. W aktach sprawy brak jest dokumentacji księgowej. Są załączone dokumenty bankowe, umowy, częściowo wyciągi, nie ma kompletu dokumentów. W takiej sytuacji, wyliczenie dochodu nastąpiło na podstawie dokumentów sporządzonych przez wnioskodawcę i dokumentacji bankowej. Tworząc dokumentację do rozliczenia z urzędem skarbowym, podstawowym obowiązkiem wnioskodawcy jest ujęcie wszystkich przychodów i rozchodów zgodnie z zasadą kasową czyli wpływów i wpływów gotówki. Przy takiej formie rozliczania przychodem jest wpływ fizyczny gotówki i rozchodem jest fizyczny wypływ gotówki. Dochód jest to fizyczna ilość gotówki, którą w danym okresie powód uzyskał i została ona przedstawiona w urzędzie skarbowym do rozliczenia podatkowego czyli to co powód rzeczywiście miał. Ostateczny wynik prowadzący do odpowiedzi na pytanie o płynność finansową powoda uwzględniały wydatki, które nie były ujmowane(rozliczone) przy wyliczaniu podatku dochodowego. Te koszty zostały wskazane i wyszczególnione na stronie 12 w tabeli w poszczególnych pozycjach. Zakup działki jako środek trwały nie jest takim kosztem. Spłaty kredytów też nie są kosztem, ale takim kosztem są odsetki od kredytu. Te wydatki, które nie były uwzględniane

przy ustalaniu podatku dochodowego są uwzględniane przy wyliczeniu wolnej kwoty przy posiadaniu przez powoda gotówki. Przy wypływie gotówki uwzględniono koszty raty kredytu. Harmonogram spłat kredytów był jedynym dokumentem jaki przedstawił powód, nie przedstawił dokumentów potwierdzających wysokość dokonywanych spłat. Dlatego przyjęto, że spłaty odbywały się systematycznie w umówionych terminach, przy czym uśredniono spłaty kredytu opierając się na informacji początkowej. W sytuacji kiedy kredyt był zaciągnięty na spłatę wcześniej istniejącego kredytu, można było ustalić jaka kwota została spłacona. Wyciągi rachunków bankowych na których były obrazowane wpłaty, wskazywały okresy kiedy kredyty były zawieszane. Brak był kompletnej dokumentacji, gdyby taka była to te wyliczenia byłyby bardziej szczegółowe. Jeżeli powód nie spłacał terminowo to zostały naliczone odsetki w wyższej wysokości, ale to nie miało wpływu na końcowy stan gotówki. Brak spłaty kapitału powoduje, że są mniejsze wpływy i zwiększone koszty odsetkowe. Opinia jest sporządzona przy założeniu że przez cały okres następowała spłata kredytu. Jeżeli biegły nie miał dokumentów potwierdzających wysokość kursu stosowanego przez bank przy kredycie denominowanym, przyjmowano średni kurs NBP z danego okresu.

Gdy chodzi o dochód powoda za 2002 rok to prawidłowe kwoty przyjęto do wyliczeń. Dochód przed podatkiem wyniósł 50.170,57 zł wobec czego należny podatek wynosi 10.461 zł. co oznacza, że dochód po podatku wynosił 39.709,57 zł. W wyliczeniach uwzględniono nakłady inwestycyjne. Zasada jest, że jeśli nie są zaliczane do remontów to zwiększają wartość majątku trwałego. Nakład inwestycyjny zwiększający wartość majątku trwałego, został uwzględniony poprzez wpływ gotówki spowodowany spłatą kapitału czyli zaciągniętego kredytu. Gdy chodzi o kredyt (...) Bank, który został zaciągnięty na wykonanie remontu to z tego kredytu zostały wykonane prace remontowe i zostały one uwzględnione w wyniku finansowym. Wydatki związane z remontami zostały uwzględnione poprzez wynik finansowy firmy. Wydatki bowiem zmniejszyły przychód osiągnięty przez powoda. Kredyt, który został wykazany po stronie przychodów powodował przychód gotówki, który następnie był zmniejszany przez spłaty kredytu. Celem kredytu było sfinansowanie wydatków i nastąpił następny moment spłaty kredytu. Trzy transze kredytu (...) Banku, które zostały wypłacone zostały uwzględnione jako przychód 1.985.500 zł. w 2004 r. Na stronie 12 po stronie kosztów zostały uwzględnione spłaty kredytów (...) Banku i w 2005 roku wyniosło 16.794,62 zł, a w 2006 r. - 23.320 zł., pierwszych miesiącach 2007r. - 2010,65 zł. Przychód gotówki za 2004 rok to 2.084.258,76 zł. Zasada dochodu jest kasowa. Z jednej strony są przychody z tytułu czynszów a z drugiej są koszty. W 2004 roku gdyby cały kredyt został wykorzystany na remont to gdyby a była prowadzona inna forma rozliczeń (poprzez księgi handlowe) sposób księgowania byłby odmienny, ale prowadzący w ostatecznym rozrachunku do tożsamyh wyliczeń. Wydatki na remonty sfinansowane kredytu za rok 2004 zostałyby zaliczone na pokrycie przychodu przyprływu gotówki z tytułu uzyskanego kredytu czyli mielibyśmy do czynienia z rozliczeniem na tzw. zero. Natomiast spowodowałoby to, że wzrósłby przychód z działalności, bo byłyby niższe koszty. Przy ustalaniu istnienia płynności finansowej, nie ustala się wszystkich wyników, tylko zmiany w gotówce. Koszt remontu sfinansowany kredytem przy prowadzonym przez powoda sposobie rozliczania się z urzędem skarbowym, jest uwzględniany przy ustalaniu dochodu, bowiem gdyby w tej pozycji nie został uwzględniony koszt remontu, dochód z tytułu najmu byłby wyższy o wartość tej kwoty. Wyliczenia ze stosowanej wartości ogólnej za rok 2004 zostały poczynione na podstawie dokumentów. To czy powód środki, które posiadał czy gromadził w banku czy też poza instytucjami finansowymi nie jest do ustalenia. Dlatego też nie można twierdzić, że powód miał tyle środków ile odnotowano na rachunkach bankowych. Powyższe twierdzenie byłoby objęte fałszywym założeniem, bo powód nie miał obowiązku gromadzenia środków na rachunku bankowym.

Kwota 85.000 zł to jest prowizją i założono, że w wypadku prawidłowo prowadzonej ewidencji była wpisana po stronie wydatków, stanowiąc koszt uzyskania przychodów. Kwota 85.000 zł. jeśli jest prawidłowe wyliczenie wydatków jest w rozliczeniu w dochodzie czyli w składanych przez powoda rozliczeniach rocznych. W podatkowej księdze przychodów i rozchodów uwzględnia się wszystkie wydatki, które muszą być zapłacone. Do dochodu brane są wydatki zapłacone. Treścią opinii jest ustalenie stanu gotówki, którą dysponował powód a nie ustalenie przychodu. Przyjęto założenie, że powód regulował wszystko na bieżąco. Twierdzenie to wynika ze sposobu rozliczania dochodu i sposobu prowadzenia ewidencji, gdzie przychód to gotówka wpływająca, rozchód to gotówka wydatkowana. To wynika z przyjętych zasad z wyliczeń podatkowych. Przychód to jest czysta gotówka i rozchód czysta gotówka. Gdyby powód prowadził działalność w oparciu o zasady zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej na podstawie podatkowej księgi przychodów i rozchodów to przychodem jest tam naliczony dochód zarówno gotówka jak i nierozliczone

faktury. W takiej sytuacji prawidłowo obliczona kwota uwzględniałaby korektę salda niezapłaconych rachunków po stronie przychodów i rozchodów. Ponieważ powód przyjął metodę kasową ewidencji biegły nie prowadził takiego obliczenia, bo kwoty które nie faktycznie nie były wydatkowane nie były uwzględniane w ewidencji. Powód musiałby wykazać, że w poszczególnych latach miał określone faktury a ujął je w innych okresach, ale musiałoby to wynikać w sposób zweryfikowany z jakiejś ewidencji. Skoro była prowadzona książka rozchodów i przychodów to takiej ewidencji nie ma. Ta ewidencja nie zobowiązuje powoda do prowadzenia kont rozrachunkowych. Spłaty rat kredytu zostały wyliczone na podstawie harmonogramu. Nie ma znaczenia czy powód otrzymał całą kwotę kredytu w 2004 roku czy późniejszych w transzach, bo z całą pewnością otrzymał do daty rozliczenia końcowego czyli 2007 roku całą kwotę. Odsetki uwzględniane są w kosztach. Kapitał jest uwzględniany poprzez spłaty. Zajęcie rachunku przez pozwanego nastąpiło w styczniu, lutym 2007 r. Na luty 2007 roku jest ustalona kwota którą dysponował powód i która opisuje jego płynność finansową. Kwoty kosztów za rok 2007 ustalono na podstawie książki przychodów i rozchodów. Zobowiązania opisane są w stracie. Wpływów w tym czasie nie ma żadnych. Kwota 258.000 zł tj. kwota na którą dokonano zajęcia, jest uwzględniona w wyliczeniach. Ostatecznie za pierwsze dwa miesiące roku 2007 wyliczono stratę 14.221,39 zł. Kwota zajęcia została uwzględniona już przy obliczeniach opinii pierwotnej w której po stronie przychodu nie uwzględniono przychodu z kredytu (...) Banku. Przeprowadzone obliczenia uwzględniały zarówno w wersji pierwotnej jak zmodyfikowanej na rozprawie, spłatę zobowiązania podatkowego nałożonego decyzją urzędu skarbowego.

To ile powód wydaje na cele osobiste jest poza zakresem istotnym dla ustalania płynności finansowej powoda. Nie ma żadnych prawnych ograniczeń co do tego, ile osoba fizyczna może wydać na cele osobiste. Wydatki osobiste mają wpływ na stan gotówki powoda. Gdyby powód prowadził pełną rachunkowość w postaci księgi rachunkowej istniałaby możliwość zweryfikowania prawdziwości składanych przez niego oświadczeń podatkowych i wyliczenia dochodu na koniec każdego roku oraz przepływów pieniężnych w trakcie roku. Ponieważ ta forma rozliczeń nie była przez niego prowadzona, nie ma żadnej możliwości zweryfikowania prawdziwości podawanych kwot, ale biegły przyjął, że powód prawidłowo się rozliczał ze swoich zobowiązań podatkowych. Biegły przyjął do obliczeń z związku z zadeklarowaną przez powoda formą, rozliczeń metodę kasową. Ze względu na formę opodatkowania powód był zobowiązany rozliczać się metodą kasową, czyli przychód był wykazywany w momencie wpływu gotówki, a rozchód w momencie wydatkowania. Jedyne obowiązki jakie powód miał wynikały z tego, że był płatnikiem Vat i był obowiązkiem wykazywania przychodów i zakupów podlegających Vatowi. Gdy chodzi o rozliczanie się w celu ustalenia wysokości dochodu powód mógł stosować dowolne metody byle by prowadziły do prawidłowego wyliczenia uzyskanego dochodu i podatku. Przy rzędzie kwoty, która pozostała po zaliczeniu kwoty zajętej przez urząd skarbowy, kwota ta nie miała żadnego istotnego wpływu na płynność finansową powoda. Wolna gotówka to różnica między przychodami i różnica między kosztami. Powód był zobowiązany do spłaty kredytu według harmonogramu. Na dzień 30 kwietnia 2004 rok jego zadłużenie w tym banku z tytułu zaciągniętego kredytu wyniosło 1.423.000 zł. Oznacza to, że w jakiś sposób uruchomił tę kwotę. Jeśli kredyt jest przeznaczony na spłatę innego kredytu, to znajduje się po stronie wydatków. Zmniejsza się wtedy wpływy gotówki, bo spłata innego kredytu jest wypływem. Nie jest to uwzględnione w książce przychodów i rozchodów, dlatego jest uwzględniana po stronie wydatków. Na podstawie analizy rocznych kwot odpisów amortyzacyjnych wyliczonych na podstawie kwot przyjętych przez powoda można przyjąć, że wydatki związane z remontami i modernizacjami zaliczał do kosztów działalności. Przy ustaleniu wpływu gotówki i wypływy, uwzględnione zostały także wydatki niekosztowe, min. opłaty notarialne, opłaty związane z opłatami z tytułu współwłasności w nieruchomościach.

W podatkowej księdze przychodów i rozchodów uwzględnia się wszystkie wydatki, które muszą być zapłacone. Do dochodu zalicza się wydatki zapłacone. Przy sporządzaniu opinii przyjęto założenie, że powód regulował wszystko na bieżąco. Twierdzenie to wynika ze sposobu rozliczania dochodu i prowadzenia ewidencji, gdzie przychód to gotówka wpływająca, rozchód to gotówka wydatkowana. Powyższe wynika z przyjętych zasad z wyliczeń podatkowych. Przychód to jest czysta gotówka i rozchód czysta gotówka. Gdyby powód prowadził działalność w oparciu o zasady zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej na podstawie podatkowej księgi przychodów i rozchodów to w takim przypadku przychodem byłby naliczony dochód - zarówno gotówka, jak i nierozliczone faktury. W takiej sytuacji prawidłowo obliczona kwota uwzględniałaby korektę salda niezapłaconych rachunków po stronie przychodów

i rozchodów. Ponieważ powód przyjął metodę kasową, kwoty, które faktycznie nie były wydatkowane, nie były uwzględniane w ewidencji. Powód musiałby wykazać, że w poszczególnych latach miał określone faktury, a ujął je w innych okresach, ale musiałoby to wynikać w sposób zweryfikowany z jakiejś ewidencji. Skoro była prowadzona książka rozchodów i przychodów to taka ewidencja nie istnieje. Ta ewidencja nie zobowiązuje powoda do prowadzenia kont rozrachunkowych.

W ślad za opinią biegłego z zakresu rachunkowości sąd przyjął, że A. P. (1) po zapłaceniu podatku dochodowego, bez uwzględnienia wydatków na cele osobiste, dysponował kwotą 2.656.093,46 zł, zachowując płynność finansową i był w stanie spłacać kredyty zaciągnięte w (...) Banku.

A zatem A. P. (1) nie poniósł żadnej szkody w związku z wydaniem bezprawnej decyzji przez Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. i tym bardziej nie istnieje adekwatny związek przyczynowy pomiędzy wydaniem ostatecznej decyzji administracyjnej niezgodnie z prawem a szkodą. Działanie strony pozwanej nie doprowadziło do powstania jakiegokolwiek sytuacji wyrządzającej szkodę powodowi, tak więc brak jest podstaw do przypisania Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Izby Skarbowej w Ł. odpowiedzialności odszkodowawczej.

Mając na uwadze powyższe rozwiązania sąd uznał, iż zbycie nieruchomości nastąpiło bez związku z ustalonym podatkiem, wobec czego po stronie powoda i nie wystąpiła szkoda o której mowa była w pozwie.

Na podstawie 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z 11 ust. 3 ustawy z 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1150 ze zm.) i § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłaty za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) Sąd zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa koszty zastępstwa procesowego.